

Overweging 31 mei 2026, Drievuldigheidszondag

Zusters en broeders,

De parochiekerk van het dorp waar ik ben geboren en opgegroeid heeft een aantal muurschilderingen. Boven de apsis van de kerk is een groot plat vlak met daarop een afbeelding van Maria, van God de Vader, van God de Zoon en van God de Heilige Geest. Rondom de apsis staat de volgende spreuk geschreven: “Ere zij God de Vader die mij geschapen heeft. Ere zij God de Zoon die mij verlost heeft. Ere zij God de Heilige Geest die mij geheiligd heeft.” Ik vind het mooi dat deze spreuk niet geformuleerd is als een leer over God, maar als een beschrijving van wat God met ons gedaan heeft. De spreuk is een beschrijving van onze ervaringen met God. Schepping, verlossing en heiliging zijn klassieke termen die ons helpen om onze ervaringen met God te verwoorden.

Het eerste woord is schepping. De ervaring dat we geschapen zijn, betekent dat we deel uit maken van Gods schepping. Als vanzelf gaan dan de gedachten uit naar de scheppingsverhalen in het boek Genesis. Die verhalen beschrijven hoe God in de chaos voor ons een ruimte heeft uitgespaard. Die ruimte heeft hij ook geordend in land en zee. Hij heeft de ruimte bevolkt met planten en bloemen en bomen. Hij heeft vogels en dieren en vissen in die uitgespaarde ruimte geplaatst. Hij heeft de tijd geordend door licht en donker te scheppen, dag en nacht. Hij heeft voor ons werkdagen en rustdagen gemaakt. Onszelf heeft Hij levensadem ingeblazen. Hij heeft ons geordend als man en vrouw. Hij heeft dat alles aan ons geschonken als een geordende ruimte en een geordende tijd om in te leven. Door ons zijn levensadem in te blazen heeft Hij ons als het ware ook iets van zichzelf in geblazen. Wij zijn als geschapen wezens van goddelijke oorsprong. Hij heeft ons geschapen naar zijn beeld. Daarom kunnen wij in iedere mens en in heel de schepping iets van God herkennen. Hij heeft ons ook een richting ingeschapen. Hij heeft ons niet alleen geschapen naar zijn beeld, maar ook tot zijn gelijkenis. De levensadem van God in iedere mens voert ons naar het einddoel van onze levensweg. Dat einddoel is God zelf. Ons leven is erop gericht om met God verenigd te worden.

Het tweede woord is verlossing. Verlossing en bevrijding hebben vele gestalten. De Bijbel spreekt over de bevrijding uit de slavernij van Egypte, toen God het roepen van zijn volk heeft gehoord en de ellende van zijn volk heeft gezien. Bevrijding is ook de terugkeer uit de ballingschap van Babylon. De evangelies spreken over bevrijding uit ziekte en dood, van de onreine geesten die ons onze eigenheid en identiteit ontnemen, uit sociaal

isolement en religieuze marginalisatie. Er is de bevrijding van de neerdrukkende last van wat er allemaal is misgegaan in ons leven. Bevrijding is de verzoening met ons verleden. We kennen misschien ook de bevrijding uit de benauwenis van de depressie. Bevrijdend is de ervaring dat het leven geen grafkamer is en dat er weer licht is gekomen in de donkerte. We kennen wellicht de ervaring dat de steen die ons neerdrukt en die ons opsloot in ons zelf, is weg gerold. Misschien kennen we de ervaring dat rotting en bederf de voedingsbodem zijn geworden voor nieuw leven. Soms is er de ervaring dat God zelf ons tot vrije mensen heeft gemaakt, dat Hij licht in ons leven heeft gebracht, misschien zelfs dat Christus leeft in ons. Gods bevrijding is het ook dat we als gelovige mensen samenkomen en dat we Gods bevrijding vieren en zo een gemeenschap worden zoals God die bedoeld heeft. Vooral in onze tijd is de bevrijding van onze angst actueel. Angst bekruipt vele mensen die zich realiseren hoeveel geweld er is in onze wereld. De onvoorspelbaarheid van wat er gebeurt in de geopolitieke verhoudingen en de economische consequenties brengen veel onzekerheid. Angst is er ook als er aan denken hoe we vanaf de industriële revolutie omwille van gewin het aanschijn van de aarde hebben geschonden. De klimaatcrisis neemt beangstigende vormen aan. Maar soms zijn er ook die momenten dat we iets van bevrijding mogen ervaren en dat we ondanks alle bedreigingen toch vrijmoedige mensen kunnen zijn. Onze vrijmoedigheid als we opkomen voor waarachtige menselijkheid is nu reeds een voorafbeelding van de volkomen verlossing in het komende koninkrijk van God

Het derde woord is heiliging. Wanneer we geheiligd zijn, zijn we aan God toegewijd. De Bijbel leert ons heilig te zijn, zoals God heilig is. De heiligheid van God is zijn onaantastbare majesteit. De grondbetekenis van het Bijbelse woord heiligheid is afgezonderd, afgesneden van de gewone werkelijkheid. Soms zonderen we plaatsen en tijden af voor God. Dat zijn dan heilige plaatsen en heilige tijden. Mensen die we heilig noemen zijn mensen die leven in de sfeer van God. We moeten dat niet verwarren met heilige boontjes of kwezels die zich niet bekommeren om het lot van de wereld. Heiligen zijn mensen die de heiligheid van God in onze wereld hebben gebracht. Vanuit het besef dat God in ons woont en wij in God, kunnen wij ons zelf aan God toewijden, maar tegelijk ook aan onze samenleving en aan onze aarde. Dat betekent dat we zo met onze medemensen en onze aarde omgaan, dat de bedoeling van God met ons en met onze schepping zichtbaar wordt. Zo wijden we ons zelf toe aan God, en we stralen die toewijding uit in ons spreken en handelen.

Wij mensen kunnen op vele manieren de werking van God ervaren. Schepping, verlossing en heiliging zijn slechts enkele termen om iets van

die ervaringen te verwoorden. Maar al onze verwoordingen zijn getuigenissen van de levensweg die God met ons gaat. Die levensweg is niet voor ieder hetzelfde. De ervaringen met God zijn daarom ook niet voor ieder hetzelfde. De ene levensweg is ook niet beter of juist dan de andere. Maar voor elke levensweg geldt wel dat het God is die de weg met ons gaat. Of misschien juist gezegd de vele levenswegen en de vele verwoordingen ervan zijn uitdrukkingen van de ene weg die we allen gaan: de weg van God. Amen

Pater Huub Welzen o.carm.